

ZASADY SPORZĄDZANIA PRZYPISÓW I POWOŁYWANIA LITERATURY ORAZ ORZECZNICTWA

1. W tekście należy stosować przypisy dolne z numeracją ciągłą. Przypisy nie powinny zajmować proporcjonalnie więcej niż $\frac{1}{4}$ strony.
2. Każdy przypis powinien kończyć się kropką.
3. Odwołania do literatury należy zamieszczać w przypisach.
4. Jeżeli w tekście głównym zamieszczono cytat (w cudzysłowie), na końcu cytatu zawsze należy zamieścić przypis, w którym podano źródło cytowanego fragmentu.
5. Odwołanie do pozycji książkowej powinno wyglądać następująco: inicjał imienia (imion) autora, nazwisko autora, tytuł książki zapisany kursywą, miejsce wydania, rok wydania, ewentualny numer strony (np. A. Szpunar, *Zabezpieczenia osobiste wiarytelności*, Sopot 1997, s. 135). Jeżeli nie jest znane miejsce wydania, należy zamieścić nazwę wydawnictwa i rok wydania (np. R. Cranston, *Principles of Banking Law*, Oxford University Press 2002, s. 87).
6. Odwołanie do wyodrębnionej części w pracy zbiorowej powinno wyglądać następująco: inicjał imienia (imion) autora, nazwisko autora, tytuł wyodrębnionej części zapisany kursywą, słowo „[w:]”, tytuł pracy zbiorowej zapisany kursywą, w nawiasie słowa „red.” oraz inicjał imienia (imion) i nazwisko redaktora, miejsce wydania, rok wydania, ewentualny numer strony (np. J. Lic, *Podmiotowe ograniczenia swobody zawierania umowy rachunku bankowego [w:] Ustawowe ograniczenia swobody umów. Zagadnienia wybrane* (red. B. Gnela), Warszawa 2010, s. 450).
7. Odwołanie do niewyodrębnionej części w pracy zbiorowej, która nie była redagowana przez wskazaną osobę, powinno wyglądać następująco: inicjał imienia (imion) autora, nazwisko autora, słowo „[w:]”, inicjały imion i nazwiska wszystkich autorów pracy zbiorowej, tytuł pracy zbiorowej zapisany kursywą, miejsce wydania, rok wydania, ewentualny numer strony (np. J. Mojak [w:] J. Mojak, J. Widło, *Zastaw rejestrowy i rejestr zastawów. Komentarz*, Warszawa 2009, s. 21) bądź oznaczenie jednostki redakcyjnej oraz numer boczny – Nb albo numer tezy – Nt (np. W. Iwański, [w:] K. Osajda, J. Dybiński, *Prawo bankowe. Komentarz*, Warszawa 2025, art. 49, Nt 4).
8. Odwołanie do artykułu w czasopiśmie powinno wyglądać następująco: inicjał imienia (imion) autora, nazwisko autora, tytuł artykułu zapisany kursywą, nazwa czasopisma (w pełnym rozwinięciu, bez cudzysłowu), rok wydania, numer czasopisma, ewentualny numer strony (np. A. Szpunar, *Aksesoryjność hipoteki*, Państwo i Prawo 1993, nr 8, s. 17). Nie używamy skrótów nazw czasopism.
9. Odwołanie do glosy powinno wyglądać następująco: inicjał imienia (imion) autora, nazwisko autora, tytuł glosy pisany kursywą, a jeżeli glosa nie ma tytułu - pisane kursywą słowa „Glosa do” z podaniem rodzaju orzeczenia, skrótu nazwy sądu, daty wydania i sygnatury (w nawiasie), nazwa czasopisma (w pełnym

- rozwinięciu, bez cudzysłowu), rok wydania, numer czasopisma, ewentualny numer strony (np. A. Szpunar, *Glosa do uchwały SN z 5.05.1993 r. (III CZP 52/93)*, Orzecznictwo Sądów Polskich 1994, nr 12, poz. 238, s. 288).
10. Odwołanie po raz kolejny do tej samej pozycji literatury powinno wyglądać następująco: inicjał imienia (imion) autora, nazwisko autora, pierwsze słowo lub kilka pierwszych słów tytułu artykułu i wielokropek (zapisane kursywą), ewentualny numer strony (np. J. Mojak [w:] J. Mojak, J. Widło, *Zastaw...*, s. 23; A. Szpunar, *Akcesoryjność...*, s. 18).
 11. Nie należy używać skrótów typu „op. cit.”, „ibidem”, „tamże”.
 12. Odwołania do poszczególnych pozycji literatury należy oddzielać średnikiem. Jeżeli odwołanie dotyczy kilku pozycji autorstwa tej samej osoby, zamiast inicjału imienia (imion) i nazwiska autora odnośnie do drugiej i kolejnych pozycji można użyć skrótu *idem* lub *eadem* (bez kursywy).
 13. Jeżeli odwołanie następuje do fragmentu rozpoczynającego się od określonej strony, należy użyć skrótu „i n.” (np. s. 19 i n.).
 14. Odwołanie do orzeczenia sądu powinno wyglądać następująco: rodzaj orzeczenia, skrót nazwy sądu, data wydania: dzień, miesiąc, rok (całość cyframi arabskimi, oddzielonymi kropkami), sygnatura akt (w nawiasie), miejsce publikacji z podaniem pozycji lub strony (np. postanowienie SN z 13.01.2005 r. (IV CK 426/04), OSNC 2005, nr 12, poz. 216; uchwała (7) SN z 6.11.2007 r. (III CZP 93/07), OSNC 2008, nr 7-8, poz. 68; wyrok SA we Wrocławiu z 6.09.2007 r. (I ACa 769/07), LEX nr 338649; wyrok WSA w Szczecinie z 21.01.2009 r. (I SA/Sz 523/08), Zeszyty Naukowe Sądownictwa Administracyjnego zmieniamy na ZNSA 2009, nr 6, s. 120-123). Odwołania należy oddzielać średnikiem.
 15. Miejsce publikacji orzeczenia można podać za pomocą powszechnie znanego skrótu. Jeżeli orzeczenie nie zostało opublikowane, zamiast miejsca publikacji należy zapisać skrót „niepubl.”.
 16. Przy zapisie dat należy stosować format: "12.10.2010 r.", w tym w datach orzeczeń i aktów prawnych **z wyjątkiem tytułów i podtytułów**.
 17. Nazwy czasopism należy zapisywać w całości np. Przegląd Prawa Handlowego a nie PPH. Wyjątkiem jest stosowanie skrótów tylko w odniesieniu do czasopism, w których publikuje się same orzeczenia (np. OSNC, OSA, OTK, ONSA, OSP).
 18. Przypisy należy umieszczać przed znakiem interpunkcyjnym np. ustawa¹.
 19. Przy cytowaniu całych fragmentów należy używać cudzysłowu i zwykłej czcionki, nigdy kursywy.